A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2015. július 16.*

„Előzetes döntéshozatalra utalás — Áruk szabad mozgása — EUMSZ 34. cikk, EUMSZ 35. cikk és EUMSZ 36. cikk — Azonos hatású intézkedések — 94/11/EK irányelv — 3. és 5. cikk — Teljes körű harmonizáció — A 94/11 irányelv címkézésre vonatkozó rendelkezéseinek megfelelő lábbelik forgalmazásának az akadályozására vonatkozó tilalom — A külföldön előállított, a »pelle« olasz szóval megnevezett termékek esetében a származási ország megjelölésére vonatkozó címkézési kötelezettséget előíró nemzeti jogszabály — Szabad forgalomba bocsátás”

A C-95/14. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Tribunale di Milano (Olaszország) a Bírósághoz 2014. február 27-én érkezett, 2014. február 20-i határozatával terjesztett elő az előtte

az **Unione Nazionale Industria Conciaria (UNIC)**,

az **Unione Nazionale dei Consumatori di Prodotti in Pelle, Materie Concianti, Accessori e Componenti (Uni.co.pel)**

és

az **FS Retail**,

a **Luna Srl**,

a **Gatsby Srl**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: M. Ilešič tanácselnök, A. Ó Caoimh, C. Toader (előadó), E. Jarašiūnas és C. G. Fernlund bírák,

főtanácsnok: E. Sharpston,

hivatalvezető: L. Carrasco Marco tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2015. január 15-i tárgyalásra,

* Az eljárás nyelve: olasz.

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– az Unione Nazionale Industria Conciaria (UNIC) képviseletében G. Floridia, A. Tornato, M. Mussi, A. Fratini és G. P. Geminiani avvocati,

– az Unione Nazionale dei Consumatori di Prodotti in Pelle képviseletében Materie Concianti, Accessori e Componenti (Uni.co.pel), G. Floridia, A. Tornato, M. Mussi, G. P. Geminiani és A. Fratini avvocati,

– az FS Retail képviseletében M. Sapio avvocato,

– a Luna Srl képviseletében A. Cattel és M. Concetti avvocati,

– a Gatsby Srl képviseletében A. Terenzi avvocato,

– a cseh kormány képviseletében M. Smolek, meghatalmazotti minőségben,

– a német kormány képviseletében T. Henze és J. Möller, meghatalmazotti minőségben,

– a holland kormány képviseletében M. Bulterman, B. Koopman és H. Stergiou, meghatalmazotti minőségben,

– a svéd kormány képviseletében A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, N. Otte Widgren, K. Sparrman, L. Swedenborg, E. Karlsson és F. Sjövall, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében G. Gattinara és G. Zavvos, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2015. április 23-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az EUMSZ 34., EUMSZ 35. és EUMSZ 36. cikknek, a fogyasztók részére értékesített lábbelik fő részeihez felhasznált anyagok címkézésére vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló 1994. március 23-i 94/11/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 100., 37. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 13. kötet, 173. o.) 3–5. cikkének, valamint az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 269., 1. o.; helyesbítés: HL L 287., 90. o.; a továbbiakban: Uniós Vámkódex) 60. cikkének az értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet az egyrészről a bőripari ágazat legképzettebb szereplőit tömörítő és képviselő, az olasz ipari szövetség tagjaként működő országos szakszervezet, „az Unione Nazionale Industria Conciaria (UNIC) és a társadalmi szolidaritás elérésére törekvő nonprofit fogyasztói egyesület, az Unione Nazionale dei Consumatori di Prodotti in Pelle, Materie Concianti, Accessori e Componenti (Uni.co.pel), valamint másrészről az FS Retail, Luna Srl és a Gatsby Srl nevű, olasz jog szerint alapított társaságok között folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő, amelynek tárgya olyan lábbeliknek az Olaszországban, a termék származási országának megjelölése nélkül történő forgalmazása, amelyek a belső talpbetéten a „pelle” (bőr), illetve a „vera pelle” (eredeti bőr) általános olasz nyelvű megnevezést viselik.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 Az 1998. július 20-i 98/48 EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 217., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 21. kötet, 1. o.) módosított, a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 204., 37. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 20. kötet, 337. o.; a továbbiakban: 98/34 irányelv) 8. cikke értelmében főszabály szerint a tagállamok azonnal közölnek az Európai Bizottsággal minden műszakiszabály-tervezetet, amelyet el kívánnak fogadni. A Bizottságot egy közleményben a szabály elfogadása szükségességének indokairól is tájékoztatni kell, amennyiben ezek nem derülnek ki már a tervezetből is. A Bizottság haladéktalanul értesíti a többi tagállamot a műszakiszabály-tervezetről és minden hozzá beérkezett dokumentumról. A tagállamok késedelem nélkül közlik a Bizottsággal a műszaki szabály végleges szövegét.

4 Ezen irányelv 9. cikke értelmében a műszakielőírás-tervezet elfogadását a 8. cikkben említett közleménynek a Bizottság által történő kézhezvételétől számított három hónap időtartamra el kell halasztani. E cikk többek között előírja, hogy ez az időszak hat hónappal meghosszabbodik, ha a Bizottság vagy egy másik tagállam olyan részletes véleményt ad ki, amely szerint az előirányzott intézkedés akadályozhatja az áruk szabad mozgását a belső piacon. A várakozási idő tizenkét hónapra hosszabbodik, ha a Bizottság a közlemény kézhezvételétől számított három hónapon belül bejelenti azon szándékát, hogy olyan kérdésre kíván javaslatot előterjeszteni vagy elfogadni, amelyre a műszakielőírás-tervezet vonatkozik.

5 A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (HL L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o.) 24. cikke a következőket írta elő:

„Azokat az árukat, amelyeknek az előállításában egynél több ország vett részt, úgy kell tekinteni, hogy abból az országból származnak, amelyben az utolsó lényeges, gazdaságilag indokolt feldolgozáson vagy megmunkáláson mentek keresztül az ehhez felszerelt vállalkozás területén, és új termék létrehozását eredményezték vagy az előállítás fontos szakaszát képezték.”

6 Az Uniós Vámkódex, amely 2013. október 31-én lépett hatályba, hatályon kívül helyezte a 2913/92 rendeletet. E kódex 60. cikke azonban, amelynek tartalma lényegében azonos a 2913/92 rendelet 24. cikkének tartalmával, az említett kódex 288. cikkének (2) bekezdése értelmében csupán 2016. május 1-jétől alkalmazandó.

7 A 94/11 irányelv első, második, harmadik, ötödik és hetedik preambulumbekezdésének szövege a következő:

„mivel egyes tagállamokban létezik szabályozás a lábbelicímkézésre, amelyek rendeltetése a nyilvánosság védelme és tájékoztatása, valamint az ipar jogos érdekeinek biztosítása;

mivel az ilyen szabályozások közötti eltérések azzal a veszéllyel járnak, hogy a Közösségen belül kereskedelmi akadályok jönnek létre, ezáltal veszélyeztetve a belső piac működését;

mivel az eltérő rendszereknek tulajdonítható problémák elkerülése érdekében pontosan meg kell határozni a lábbelikre vonatkozó közös címkézési rendszer részleteit;

[…]

mivel a fogyasztónak és a cipőiparnak egyaránt érdekében áll olyan rendszer bevezetése, amely a lábbeli fő alkotórészeiben használt anyagok pontos természetének megjelölésével a csalás kockázatát csökkenti;

[…]

mivel a nemzeti jogszabályok harmonizációja a megfelelő mód ezeknek a szabadkereskedelmi akadályoknak az eltávolítására; mivel ez a célkitűzés nem valósítható meg kielégítően az egyes tagállamok által; mivel ez az irányelv csak azokat a követelményeket állapítja meg, amelyek elengedhetetlenek azoknak a termékeknek a szabad mozgásával kapcsolatban, amelyekre vonatkozik,

[…]”

8 Ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdésének második albekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Ezen irányelv alkalmazásában a »lábbeli« a láb megvédésére vagy befedésére szánt, talppal ellátott összes áru, beleértve az I. mellékletben említett külön-külön forgalomba hozott részeket.”

9 Ugyanezen irányelv 2. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A tagállamok megtesznek minden szükséges intézkedést annak biztosítására, hogy az egyéb vonatkozó közösségi rendelkezések sérelme nélkül valamennyi forgalomba hozott lábbeli megfeleljen ezen irányelv címkézési követelményeinek.

(2) Amennyiben a címkézési követelményekre vonatkozó rendelkezéseknek nem megfelelő lábbelit hoznak forgalomba, az illetékes tagállam megteszi a nemzeti jogszabályaiban előírt megfelelő intézkedést.”

10 Az említett irányelv 3. cikkének szövege a következő:

„Az egyéb vonatkozó közösségi rendelkezések sérelme nélkül a tagállamok nem tilthatják vagy akadályozhatják meg az ezen irányelv címkézési követelményeinek megfelelő lábbeli forgalomba hozatalát egyes típusú lábbelik vagy általában véve a lábbelik címkézését szabályozó, nem harmonizált nemzeti rendelkezések alkalmazásával.”

11 Ezen irányelv 4. cikke a következőket írja elő:

„(1) A címkézés tájékoztatást ad az I. melléklettel összhangban meghatározott anyagról, amely a felsőrész felületének, továbbá a lábbeli felsőrészbélésének és fedőtalpbélésének legalább 80%-át, valamint a járótalp térfogatának legalább 80%-át alkotja. Ha egyetlen anyag sem tesz ki legalább 80%-ot, tájékoztatást kell adni a lábbeli összetételében felhasznált két fő anyagra vonatkozóan.

(2) A tájékoztatást a lábbelin kell feltüntetni. A gyártó vagy a Közösségben letelepedett meghatalmazott képviselője piktogramok vagy írásos jelölés használatát választhatja legalább azon a nyelven vagy nyelveken, amelyeket a felhasználó tagállam határozhat meg a Szerződéssel összhangban, az I. mellékletben meghatározott és szemléltetett módon. A tagállamok nemzeti rendelkezéseikben biztosítják, hogy a fogyasztók megfelelően tájékoztatva legyenek ezeknek a piktogramoknak a jelentéséről, ugyanakkor biztosítják, hogy az ilyen rendelkezések nem hoznak létre kereskedelmi akadályokat.

(3) Ezen irányelv alkalmazásában a címkézés magában foglalja a szükséges tájékoztatás hozzáerősítését legalább az egyik lábbelihez minden egyes párban. Ez elvégezhető nyomtatással, ragasztással, dombornyomással vagy csatolt címke használatával.

(4) A címkézésnek láthatónak, biztosan rögzítettnek és hozzáférhetőnek kell lennie, és a piktogramnak megfelelő méretűnek kell lennie ahhoz, hogy az abban foglalt tájékoztatás könnyen érthető legyen. A címkézés nem vezetheti félre a fogyasztót.

(5) A gyártó vagy a Közösségben letelepedett meghatalmazott képviselője felelős a lábbeli címkével való ellátásáért és az abban foglalt tájékoztatás pontosságáért. Ha sem gyártó, sem képviselője nem rendelkezik székhellyel a Közösségben, ez a kötelezettség a lábbeli közösségi piacon történő első forgalomba hozataláért felelős személyre hárul. A kiskereskedő továbbra is felelős annak biztosításáért, hogy az általa értékesített lábbeliket ellátták az ebben az irányelvben előírt megfelelő címkézéssel."

12 A 94/11 irányelv 5. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Az ezen irányelv alapján szükséges tájékoztatást, amennyiben igény mutatkozik rá, a címkézéshez erősített további szöveges tájékoztatás kísérheti. A 3. cikkel összhangban azonban a tagállamok nem tilthatják vagy akadályozhatják meg az ezen irányelv követelményeinek megfelelő lábbeli forgalomba hozatalát."

Az olasz jog

13 A „cuoio", „pelle" és „pelliccia" szavaknak, és azok származékainak, valamint azok szinonimáinak használatára vonatkozó új rendelkezésekről szóló, 2013. január 14-i 8/2013. sz. törvény (a GURI 2013. január 30-i 25. száma, a továbbiakban: 8/2013. sz. törvény) 3. cikkének (2) bekezdése többek között előírja, hogy „az olyan árucikkeket, amelyek nem kizárólag a természetes jellemzők megőrzése céljából különleges módon kezelt állati bőrből készültek, illetve mindenesetre az 1. cikkben felsorolt termékektől eltérő termékeket tilos a »cuoio« [bőr], »pelle« [finom bőr], »pellicia« [szőrme] szavaknak, azok származékainak vagy szinonímáinak a melléknévként vagy főnévként, vagy más szavakba integrálva előképzőként vagy toldalékként, vagy a »pellame« [bőráru], »pelletteria«, »pellicceria« [szőrmeáru] általános megnevezésként – akár az olasz nyelvtől eltérő nyelvre fordított változatban – történő használatával értékesíteni vagy más módon forgalmazni". A külföldön előállított és az említett kifejezéseket olasz nyelven feltüntető termékeknek kötelezően a származási országot feltüntető címkét kell viselniük.

14 E nemzeti szabályozás szerint a fogyasztók megtévesztésére való alkalmasság megdönthetetlen vélelmét kell alkalmazni, ha nem olasz eredetű bőrből előállított termékeket olasz nyelvű felirattal forgalmaznak.

15 A 8/2103. sz. törvény nem tesz semmiféle különbséget a harmadik országokban előállított áruk és az Európai Unió valamely másik tagállamában jogszerűen gyártott vagy forgalomba hozott áruk között.

16 E törvény 4. cikke értelmében az e szabályozás által előírt forgalmazási tilalom megsértése 10 000 eurótól 50 000 euróig terjedő összegű közigazgatási szankciók alkalmazását, valamint az érintett áru közigazgatási lefoglalását vonja maga után.

Az alapügy tényállása és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

17 Az UNIC és az Uni.co.pel a kérdést előterjesztő bírósághoz 2013. szeptember 17-én benyújtott ideiglenes intézkedés iránti kérelmében sürgősségi ideiglenes intézkedések elfogadását kérte az alapügy alperesével szemben.

18 Az alapügy felperesei azt kifogásolják az utóbbiakkal szemben, hogy a termék származási országának bármiféle megjelölése nélkül, a 8/2013 törvény megsértésével forgalmaznak a belső talpbetéten a „pelle" (bőr), illetve „vera pelle" (eredeti bőr) általános olasz nyelvű megnevezéssel ellátott lábbeliket Olaszország területén. Ez a bőr eredetét illetően a fogyasztók megtévesztéséhez vezet, akik az árun

feltüntetett olasz védjegy miatt tévesen feltételezik a bőr olasz eredetét. A belső talpbetéten feltüntetett „pelle”, illetve „vera pelle” megjelölés alapján továbbá tévesen azt lehet hinni, hogy az egész lábbeli, annak bőrből készült részeit is beleértve, olasz eredetű, miközben nem az.

19 A felperesek ezért a kérdést előterjesztő bíróságot arra kérték, hogy tiltsa el az alapügy felpereseit az ilyen lábbeliknek az olasz piacon való forgalmazásától abban az esetben, amennyiben azok nem rendelkeznek a felhasznált bőr származási országát feltüntető megjelöléssel. A felperesek az eltiltást nem teljesítésének esetére bírság kiszabását kérik.

20 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból következik, hogy a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő jogvita tárgyát képező lábbelik némelyikét a külső járótalpon található műanyag címke tanúsága szerint harmadik országban állítják elő, mint például Kínában. Az alapügy felpereseinek álláspontja szerint azonban ez a megjelölés nem felel meg a 8/2013. sz. törvényben előírt követelményeknek, mert az nem kifejezetten a bőrnek, mint a lábbeli részének az eredetére, hanem általában véve a lábbeli eredetére vonatkozik. Ilyen körülmények között tehát a „vera pelle” megjelölésnek a belső talpbetéten való feltüntetése alapján a fogyasztó azt hiheti, hogy e lábbeliket, bár külföldön kerültek előállításra, olasz eredetű bőrből készítették. Más lábbelik esetében ugyanakkor vitatott, hogy a felhasznált bőr Európából vagy Európán kívülről származik-e.

21 A kérdést előterjesztő bíróság először is úgy véli, hogy az Eggers ítélet (13/78, EU:C:1978:182, 25. pont) értelmében a 8/2013. sz. törvény rendelkezései az uniós joggal ellentétes, mennyiségi korlátozással azonos hatású intézkedéseknek minősülhetnek, hiszen az egységes piaccal összeegyeztethetetlen a minőséggel összefüggő olyan vélelem, amely ahhoz kapcsolódik, hogy a gyártási folyamat egészére vagy egy részére belföldön került-e sor, és amely így korlátozza vagy hátrányosabb helyzetbe hozza azon gyártási folyamatokat, amelyek egyes szakaszaira egészben vagy részben más tagállamokban kerül sor.

22 A kérdést előterjesztő bíróság azt kérdezi továbbá, hogy az uniós joggal e nemzeti szabályozás csak abban az esetben ellenétes-e, ha más tagállamokban feldolgozott, és ott már jogszerűen forgalmazott, bőrből készült termékekre vonatkozik, vagy abban az esetben is, ha az olyan termékekre is alkalmazandó, amelyek harmadik országban történő feldolgozás eredményeképpen, bőrből készültek, de amelyeket az unióban jogszerűen még nem forgalmaznak.

23 Végezetül e bíróságban az a kérdés merült fel, hogy a 8/2013. sz. törvény 3. cikkét, amely tiltja olyan lábbelik forgalmazását, amelyeknek a megjelölése pedig megfelel a 94/11 irányelv követelményeinek, az eredet megjelölésének kötelezettségét előíró, olyan rendelkezésnek kell-e tekinteni, amely ellentétes az említett irányelv 5. cikkével.

24 Végezetül az említett bíróság azt kívánja megtudni, hogy az olyan nemzeti szabályozás, mint amely az alapügy tárgyát képezi, nem ellentétes-e ezenfelül az Uniós Vámkódexszel, valamint azzal a szabállyal, amely szerint azokat az árukat, amelyeknek az előállításában egynél több ország vett részt, úgy kell tekinteni, hogy abból az országból származnak, amelyben az utolsó lényeges feldolgozáson vagy megmunkáláson mentek keresztül.

25 E körülmények között a Tribunale di Milano úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Ellentétes-e az [EUMSZ 34., EUMSZ 35. és EUMSZ 36. cikk] helyes értelmezésével a 8/2013. sz. törvény 3. cikke (2) bekezdésének – amely a származási ország megjelölésére vonatkozóan címkézési kötelezettséget ír elő a külföldi országokban történt feldolgozásból nyert, az olasz nyelvű »pelle« kifejezéssel ellátott termékek esetében – az Európai Unió más tagállamaiban jogszerűen feldolgozott vagy forgalomba hozott bőrből készült termékekre történő alkalmazása, tekintettel arra, hogy e törvény az EUMSZ 34. cikk által tiltott és az EUMSZ 36. cikk által nem igazolt, mennyiségi korlátozással azonos hatású intézkedésnek minősül?

2) Ellentétes-e az [EUMSZ 34., EUMSZ 35. és EUMSZ 36. cikk] helyes értelmezésével a 8/2013. sz. törvény 3. cikke (2) bekezdésének – amely a származási ország megjelölésére vonatkozóan címkézési kötelezettséget ír elő a külföldi országokban történt feldolgozásból nyert, az olasz nyelvű »pelle« kifejezéssel ellátott termékek esetében – az Európai Unión kívüli országban történt feldolgozásból nyert bőrből készült, és az Unióban jogszerűen még forgalomba nem hozott termékekre történő alkalmazása, tekintettel arra, hogy e nemzeti törvény az EUMSZ 34. cikk által tiltott és az EUMSZ 36. cikk által nem igazolt, mennyiségi korlátozással azonos hatású intézkedésnek minősül?

3) Ellentétes-e a 94/11 irányelv 3. és 5. cikkének helyes értelmezésével a 8/2013. sz. törvény 3. cikke (2) bekezdésének – amely a származási ország megjelölésére vonatkozóan címkézési kötelezettséget ír elő a külföldi országokban történt feldolgozásból nyert, az olasz nyelvű »pelle« kifejezéssel ellátott termékek esetében – az Unió más tagállamaiban jogszerűen feldolgozott, vagy jogszerűen forgalomba hozott bőrből készült termékekre történő alkalmazása?

4) Ellentétes-e a 94/11/EK irányelv 3. és 5. cikkének helyes értelmezésével a 8/2013. sz. törvény 3. cikke (2) bekezdésének alkalmazása, amely a származási ország megjelölésére vonatkozóan címkézési kötelezettséget ír elő az Európai Unión kívüli országban történt feldolgozásból nyert bőrből készült, és az Unióban jogszerűen még forgalomba nem hozott termékek tekintetében?

5) Ellentétes-e a 952/2013 rendelet 60. cikkének helyes értelmezésével a 8/2013. sz. törvény 3. cikke (2) bekezdésének – amely a származási ország megjelölésére vonatkozóan címkézési kötelezettséget ír elő a külföldi országokban történt feldolgozásból nyert, az olasz nyelvű »pelle« kifejezéssel ellátott termékek vonatkozásában – az Európai Unió tagállamaiban történt feldolgozásból nyert bőrből készült, vagy az Unióban még jogszerűen forgalomba nem hozott termékekre történő alkalmazása?

6) Ellentétes-e a 952/2013 rendelet 60. cikkének helyes értelmezésével a 8/2013. sz. törvény 3. cikke (2) bekezdésének – amely a származási ország megjelölésére vonatkozóan címkézési kötelezettséget ír elő a külföldi országokban történt feldolgozásból nyert, az olasz nyelvű »pelle« kifejezéssel ellátott termékek vonatkozásában – az Európai Unión kívüli országban történt feldolgozásból nyert bőrből készült és az Unióban jogszerűen még forgalomba nem hozott termékekre történő alkalmazása?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

A 98/34 irányelvről

26 Először is meg kell jegyezni, hogy a Bizottság a 8/2013. sz. törvény rendelkezéseinek alkalmazhatatlanságára hivatkozik, mivel azokat a 98/34 irányelv 9. cikkében előírt három hónapos felfüggesztési időszak megsértésével fogadták el.

27 A Bizottság azt állítja, hogy 2012. november 29-én közölték vele a 8/2013. sz. törvényt, és a 98/34 irányelv 9. cikkének (1) bekezdése alapján közölte, hogy e törvény elfogadását 2013. március 1-jéig el kell halasztani. A 8/2013. sz. törvényt e rendelkezés nyilvánvaló megsértésével 2013. január 14-én fogadták el, és az 2013. február 14-én hatályba lépett.

28 Az UNIC és az Uni.co.pel a tárgyaláson megerősítették a Bizottság által szolgáltatott információkat, és hozzáfűzték, hogy az olasz hatóságok megtették a lépéseket annak érdekében, hogy a 98/34 irányelv kötelező rendelkezéseinek ezen megsértését orvosolják oly módon, hogy a 2014. október 30-i 161. sz.

törvény 26. cikkében hatályon kívül helyezik a 8/2013. sz. törvényt. E hatályon kívül helyező törvény szerint a szóban forgó területen tizenkét hónapon belül új szabályozást kell elfogadni, a műszaki szabályok közlésére vonatkozóan a 98/34 irányelvben előírt kötelezettség tiszteletben tartása mellett.

29 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy valamely műszaki szabály nem alkalmazható, ha azt nem közölték a 98/34 irányelv 8. cikke (1) bekezdésének megfelelően, vagy ha azt közölték ugyan, de az említett irányelv 9. cikkének (1) bekezdésében előírt három hónapos felfüggesztési időszak lejártát megelőzően azt jóváhagyták és végrehajtották (lásd: CIA Security International ítélet, C-194/94, EU:C:1996:172, 41., 44. és 54. pont; Unilever ítélet, C-443/98, EU:C:2000:496, 49. pont).

30 Következésképpen az alapügyben a kérdést előterjesztő bíróságnak kell ellenőriznie, hogy a 8/2013. sz. törvény a 98/34 irányelv 9. cikkében előírt felfüggesztési határidő megsértésével lépett-e hatályba. Amennyiben igen, e határidő megsértése az eljárási szabályok lényeges megsértésének minősül, amely a kérdéses műszaki szabály alkalmazhatatlanságához vezethet. Amint azt a főtanácsnok az indítványának 44–47. pontjában megállapította, a 8/2003. sz. törvény 3. cikkének (2) bekezdésére ilyen esetben magánszemélyekkel szemben nem lehet hivatkozni.

31 Tekintettel azonban arra, hogy a nemzeti bíróság által saját felelősségére meghatározott jogszabályi és ténybeli háttér alapján – amelynek helytállóságát a Bíróság nem vizsgálhatja – az uniós jog értelmezésére vonatkozóan előterjesztett kérdések releváns voltát vélelmezni kell (Melki és Abdeli ítélet, C-188/10 és C-189/10, EU:C:2010:363, 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), a kérdést előterjesztő bíróság által feltett kérdésekre választ kell adni.

Az első és a harmadik kérdésről

32 Az első és harmadik kérdésével, amelyeket együttesen célszerű vizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy az EUMSZ 34., EUMSZ 35. és EUMSZ 36. cikket, valamint a 94/11 irányelv 3. és 5. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan tagállami szabályozás, mint amely az alapügy tárgyát képezi, amely többek között a más tagállamból vagy harmadik országból származó, bőrből készült lábbelirészeknek a forgalmazását, melyeket az utóbbi esetben már más tagállamban vagy az érintett tagállamban forgalomba hoztak, tiltja abban az esetben, ha e termékek nem viselnek a származási országukra vonatkozó megjelölést.

33 Tekintve, hogy e két kérdés az elsődleges jognak és a 94/11 irányelvnek az értelmezésére is vonatkozik, emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az uniós szinten kimerítő harmonizálás tárgyát képező területen tett bármely nemzeti intézkedést a harmonizációs intézkedés rendelkezései, nem pedig az elsődleges jog alapján kell megítélni (Gysbrechts és Santurel Inter ítélet, C-205/07, EU:C:2008:730, 33. pont; Bizottság kontra Belgium ítélet, C-421/12, EU:C:2014:2064, 63. pont).

34 Először is meg kell tehát vizsgálni, hogy az ezen irányelv, és különösen annak 3. és 5. cikke által végrehajtott harmonizáció kimerítő jellegű-e.

35 A Bíróságnak e rendelkezések értelmezéséhez nemcsak annak kifejezéseit, hanem szövegkörnyezetét, és annak a szabályozásnak a célkitűzéseit is figyelembe kell vennie, amelynek az részét képezi (lásd: Sneller ítélet, C-442/12, EU:C:2013:717, 21. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

36 A 94/11 irányelv (1)–(3) és (7) preambulumbekezdéséből az következik, hogy az e területen alkalmazott nemzeti szabályozások tekintetében fennálló és az Unión belüli kereskedelem tekintetében esetlegesen akadályt képező eltéréseknek tulajdonítható problémák elkerülése érdekében pontosan meg kívánja határozni a lábbelikre vonatkozó közös címkézési rendszer részleteit. E szabályozások harmonizációja a megfelelő mód ezeknek e szabadkereskedelmi akadályoknak az eltávolítására, mivel ez a célkitűzés nem valósítható meg kielégítően az egyes tagállamok által.

37 Amint azt a főtanácsnok az indítványának 58. és 59. pontjában megállapítja, a 94/11 irányelv 1. és 4. cikkének, valamint I. mellékletének együttes értelmezéséből az következik, hogy az irányelv nem minimumkövetelményeket határoz meg a lábbelik fő részeihez használt anyagok címkézését illetően, hanem kimerítő jellegű szabályokat ír elő. A tagállamok következésképpen nem jogosultak arra, hogy szigorúbb követelményeket írjanak elő.

38 Bár igaz, hogy az említett irányelv 5. cikke értelmében a tagállamok engedélyezhetik, hogy „a címkézéshez", „amennyiben igény mutatkozik rá", „további szöveges tájékoztatás[t] [erősítsenek]" annak érdekében, hogy „az ezen irányelv alapján szükséges tájékoztatást [kísérje]", továbbra is igaz, hogy ezen 5. cikk értelmében a tagállamok" a 3. cikkel összhangban […] nem tilthatják vagy akadályozhatják meg az ezen irányelv követelményeinek megfelelő lábbeli forgalomba hozatalát".

39 Az említett 3. és 5. cikknek a 94/11 irányelv céljai alapján történő szó szerinti értelmezéséből az következik tehát, hogy ezen irányelv a kizárólag a lábbelik fő részeihez használt anyagok címkézésére vonatkozó kötelezettségnek a tartalmát illetően hajt végre kimerítő harmonizációt, és e kötelezettség, ha azt teljesítették, kiváltja a tagállamokra vonatkozó, az ezen termékek forgalmazásának az akadályozására vonatkozó tilalmat.

40 E megfontolásokra tekintettel az alapügyben vitatott nemzeti szabályozást, mivel az a más tagállamból származó vagy az Unió területén már szabad forgalomba bocsátott, bőrből készült lábbelirészek címkézésére vonatkozik, kizárólag a 94/11 irányelv rendelkezéseire tekintettel kell értékelni, és nem az elsődleges jog rendelkezései alapján.

41 Másodszor a 94/11 irányelv alapján történő értékelést érintően elsőként emlékeztetni kell arra, hogy a tagállamok közötti kereskedelem liberalizációja céljából előírt intézkedések, mint a 94/11 irányelv, azonos módon alkalmazandóak mind a más tagállamból származó, mind pedig a harmadik országból származó, az Unióban szabad forgalomba bocsátott termékekre. E tekintetben a Bíróság megállapította, hogy az áruknak az Unión belüli szabad forgalomba bocsátása tekintetében a szabad forgalomba bocsátott termékeket véglegesen és teljes mértékben a tagállamokból származó termékekkel azonos módon kell kezelni (lásd ebben az értelemben: Tezi Textiel kontra Bizottság ítélet, 59/84, EU:C:1986:102, 26. pont).

42 Ezen irányelv értelmében „a tagállamok nem tilthatják vagy akadályozhatják meg az ezen irányelv címkézési követelményeinek megfelelő lábbeli forgalomba hozatalát egyes típusú lábbelik vagy általában véve a lábbelik címkézését szabályozó, nem harmonizált nemzeti rendelkezések alkalmazásával".

43 A 94/11 irányelv 4. cikke és I. melléklete szerint az ilyen típusú termékek címkézésének kizárólag a gyártáshoz felhasznált anyagra vonatkozó információkat kell feltüntetnie (bőr, bevonattal rendelkező készbőr, textil vagy egyéb anyagok). Ez az irányelv tehát nem ír elő a bőr származási országának a feltüntetésére vonatkozóan olyan kötelezettséget, mint amelyet az alapügy tárgyát képező szabályozás foglal magában.

44 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság az EUMSZ 34. cikk értelmezése tekintetében már megállapította, hogy az információk olyan feltüntetésének, vagy az olyan eredetmegjelölésnek, mint amely az alapügy tárgyát képezi, az a célja, hogy a fogyasztók számára lehetővé tegye azt, hogy megkülönböztethessék a nemzeti és az importált termékeket, és így az lehetőséget biztosít arra, hogy a fogyasztók a külföldi termékekkel szembeni esetleges előítéleteiket alkalmazhassák. Az egységes belső piacon belül az eredetmegjelölés követelménye nem csak nehezíti azt, hogy a mérlegelt szektorokban a más tagállamokban folytatott termelés valamely tagállamba áramoljon, hanem fékező hatást is gyakorol az Unión belüli gazdasági összefonódásra azáltal, hogy a tagállamok közötti munkamegosztásnak köszönhetően előállított áruk eladását hátrányos helyzetbe hozza (lásd ebben az értelemben: Bizottság kontra Egyesült Királyság ítélet, 207/83, EU:C:1985:161, 17. pont).

45 Ezenfelül az ugyanezen rendelkezésre vonatkozó ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy az olyan nyelvi követelmények, mint amelyeket az alapügy tárgyát képező tagállami szabályozás előír, az Unión belüli kereskedelem tekintetében akadályt képeznek, mivel a más tagállamból származó termékeket eltérő címkézéssel kell ellátni, ami a csomagoláshoz kapcsolódóan további költségeket okoz (Colim-ítélet, C-33/97, EU:C:1999:274, 36. pont).

46 A fenti megfontolásokra tekintettel az első és a harmadik kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 94/11 irányelv 3. és 5. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan tagállami szabályozás, mint amely az alapügy tárgyát képezi, amely többek között a más tagállamból vagy harmadik országból származó, bőrből készült lábbelirészeknek a forgalmazását, melyeket az utóbbi esetben már más tagállamban vagy az érintett tagállamban forgalomba hoztak, tiltja abban az esetben, ha e termékek nem viselnek a származási országukra vonatkozó megjelölést.

A második és a negyedik kérdésről

47 A kérdést előterjesztő bíróság a második és a negyedik kérdésével, amelyeket együttesen célszerű vizsgálni, lényegében arra vár választ, hogy az EUMSZ 34., EUMSZ 35. és EUMSZ 36. cikket, valamint a 94/11 irányelv 3. és 5. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan tagállami szabályozás, mint amely az alapügy tárgyát képezi, amely többek között a harmadik országból származó, bőrből készült lábbelirészeknek a forgalmazását, amelyeket az Unió területén még nem forgalmaznak jogszerűen, tiltja abban az esetben, ha e termékek nem viselnek a származási országukra vonatkozó megjelölést.

48 Magukat a kérdést előterjesztő bíróság által használt kifejezéseket követve meg kell állapítani, hogy e kérdések a harmadik országból származó és az Unió területén – ideértve Olaszország területét is – szabad forgalomba még nem bocsátott, bőrből készült lábbelirészekre vonatkozik.

49 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 28. cikk értelmében a tagállamok között tilosak behozatali és kiviteli vámok, valamint az azokkal azonos hatású díjak, és ez a tilalom alkalmazandó a tagállamokból származó, továbbá a harmadik országokból érkező és a tagállamokban szabad forgalomban lévő termékekre.

50 Az EUMSZ 29. cikk értelmében a harmadik országokból érkező termékek akkor tekinthetők egy tagállamban szabad forgalomban lévőnek, ha az adott tagállamban eleget tettek a behozatal alaki követelményeinek, és a fizetendő vámot vagy az azzal azonos hatású díjakat az adott tagállamban e termékekre beszedték, és azt sem teljes egészében, sem részben nem térítették vissza.

51 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat és a nemzeti iratok olvasatából azonban az tűnik ki, hogy a kérdéses termékeket Olaszországban forgalomba hozták, és következésképpen azokat az EUMSZ 29. cikk értelmében az Unió területén már szabad forgalomba bocsátották.

52 Márpedig hangsúlyozni kell, hogy egyrészt az ilyen termékek tekintetében a Bíróság által az első és a harmadik kérdésre a jelen ítélet 32–46. pontjában adott válasz marad alkalmazandó.

53 Másrészt, tekintettel arra, hogy a második és a negyedik kérdés kifejezetten az Unióban még szabad forgalomba nem bocsátott termékekre vonatkozik, meg kell állapítani, hogy e kérdések hipotetikus jellegűek.

54 Ezzel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság akkor tagadhatja meg a nemzeti bíróság előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdéséről való határozathozatalt, ha az uniós jog kért értelmezése nyilvánvalóan semmilyen összefüggésben nincs az alapügy tényállásával vagy tárgyával, ha

a probléma hipotetikus jellegű, vagy ha nem állnak a Bíróság rendelkezésére azok a ténybeli vagy jogi elemek, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az elé terjesztett kérdésekre hasznos választ adhasson (Stark ítélet, C-293/10, EU:C:2011:355, 25. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

55 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a második és a negyedik kérdés elfogadhatatlan.

Az ötödik és a hatodik kérdésről

56 A kérdést előterjesztő bíróság ötödik és hatodik kérdésével lényegében arra vár választ, hogy az Uniós Vámkódex 60. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, mint amely az alapügy tárgyát képezi.

57 Először is meg kell jegyezni azt, hogy noha a bíróság az Unis Vámkódex 60. cikkének értelmezését kéri, e cikk csupán 2016. május 1-jétől lép hatályba. Következésképpen a 2913/92 rendelet 24. cikkének értelmezéséről kell határozni, amely rendelkezés az alapügy tényállásának időpontjában hatályban volt, és amelynek a tartalma lényegében azonos az említett 60. cikk tartalmával.

58 A 2913/92 rendelet 24. cikke értelmében a behozatali vagy kiviteli vámok megállapítása tekintetében „azokat az árukat, amelyeknek az előállításában egynél több ország vett részt, úgy kell tekinteni, hogy abból az országból származnak, amelyben az utolsó lényeges […] feldolgozáson vagy megmunkáláson mentek keresztül”.

59 Ez a rendelkezés az áruk eredete fogalmának közös meghatározását írja elő, amely nélkülözhetetlen eszköz a közös vámtarifa, valamint az Unió vagy a tagállamok által az áruk behozatala vagy kivitele céljából elfogadott bármely egyéb intézkedés egységes alkalmazásának a biztosításához (lásd ebben az értelemben: Gesellschaft für Überseehandel ítélet, 49/76, EU:C:1977:9, 5. pont).

60 Ebből egyrészt az következik, hogy e rendelkezés nem vonatkozik a lábbelik címkézése útján a fogyasztóknak nyújtani kívánt információk tartalmára.

61 Másrészt, amint arra a Bizottság rámutat, tekintettel arra, hogy a 8/2013. sz. törvény nem ír elő semmilyen kritériumot, amely lehetővé tenné a 2913/92 rendelet 24. cikke értelmében a termék eredetének „az utolsó lényeges feldolgozás vagy megmunkálás” helye szerinti meghatározását, meg kell állapítani, hogy az előzetes döntéshozatalra utaló határozat nem teszi lehetővé az említett 24. cikk értelmezése, valamint az alapjogvitában alkalmazandó megoldás közötti kapcsolat azonosítását.

62 Mivel a Bíróságnak az ötödik és a hatodik kérdésre adott válasza nem releváns az alapjogvita elbírálása szempontjából, meg kell állapítani, hogy e kérdések a jelen ítélet 54. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatra tekintettel elfogadhatatlanok.

A költségekről

63 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

A fogyasztók részére értékesített lábbelik fő részeihez felhasznált anyagok címkézésére vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1994. március 23-i 94/11/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. és 5. cikkét úgy kell értelmezni, hogy

azokkal ellentétes az olyan tagállami szabályozás, mint amely az alapügy tárgyát képezi, amely többek között a más tagállamból vagy harmadik országból származó, bőrből készült lábbelirészeknek a forgalmazását, melyeket az utóbbi esetben már más tagállamban vagy az érintett tagállamban forgalomba hoztak, tiltja abban az esetben, ha e termékek nem viselnek a származási országukra vonatkozó megjelölést.

Aláírások